

Με αφορμή μια επέτειο...

Η δεκατηρίτη δυσάρεστη επέτειος της ανακήρυξης του "κράτους" του κ. Ντενκτάς, βρίσκει για άλλη μια φορά την ελληνοκυπριακή κοινωνία διχασμένη μένα καινούργιο θέμα, εκείνο του αν θα πρέπει να συνεχίσουν οι εκδηλώσεις ενημέρωσης στο Λήδρα Πάλας ή όχι, αφού το άλλο αμφιλεγόμενο θέμα των ημερών, εκείνο της ανάρτησης της ελληνικής σημαίας στο Πανεπιστήμιο, μετά τη γνωμάτευση του Γ. Εισαγγελέα θα πρέπει να λήξει οριστικά.

Ως συνήθως, ενεργούμε παρορμητικά ή συναισθηματικά οι Κύπριοι παραγνωρίζοντας ότι, στην πολιτική θέση έχει ο πραγματισμός.

Εχουμε έτσι στις θεωρήσεις μας συνηθίσει, να βλέπουμε μόνο την κορυφή του βουνού που είναι μπροστά μας, χωρίς να προσπαθούμε να συνειδητοποιήσουμε τί κρύβεται ή υπάρχει πίσω από την κορυφή.

Η σωστή ενημέρωση θα πρέπει ασφαλώς να αποτελεί μέρος των ενεργειών που θα πρέπει να προηγηθούν κάποιων αποφάσεων. Ομως σε καμιά περίπτωση δεν θα πρέπει να έρχεται σε αντίθεση με την ευρύτερη πολιτική και τους στόχους του κράτους, για επίλυση του πολιτικού μας προβλήματος και αναίρεση της εισβολής.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση φοβούμαστε ότι, προσπαθώντας να πλήξουμε ή να εκθέσουμε τον αντιπαθό κ. Ντενκτάς και την πολιτική του, καταφέρνουμε:

- Να πλήξουμε οικονομικά κατά κύριο λόγο τον απλό τουρκοκύπριο εξωθώντας τον στη μετανάστευση, τη στιγμή που δε θέλουμε να εγκαταλείψει την Κύπρο, αφήνοντας έτσι τον κατεχόμενο βορρά στο έλεος των εποίκων.

- Να δημιουργήσουμε στους ξένους, στο βαθμό που θα μπορούσε να τους ενδιαφέρει, αρνητική γενικά εικόνα για τους Τουρκοκυπρίους ή έστω κάποιους απ αυτούς, τη στιγμή που εμείς διατυμπανίζουμε διαρκώς, ότι μπορεί και θέλουμε να συμβιώσουμε, βοηθώντας ταυτόχρονα τον κ. Ντενκτάς να εξυπηρετήσει τα διχοτομικά του σχέδια ισχυριζόμενος το αντίθετο.

- Να εμπαιδώσουμε για το πρόσωπο του ίδιου του κ. Ντενκτάς την εικόνα του βάρβαρου/δολοφόνου, τη στιγμή που ευχόμαστε κι ελπίζουμε ότι σύντομα με το νέο χρόνο θα ενεργοποιηθούν οι συνομιλίες για επίλυση του Κυπριακού. Και οι συνομιλίες αυτές, δεν μπορεί κανείς από μας νάχει οποιαδήποτε αμφιβολία ότι θα γίνουν με το πρόσωπο που χαρακτηρίζουμε αρχιδολοφόνο. Με το πρόσωπο το οποίο η άλλη κοινότητα (με την αρωγή ασφαλώς των εποίκων και της Τουρκίας) επέλεξε να τη διοικεί και να την εκπροσωπεί γενικά και φυσικά και στις συνομιλίες.

- Να εμποδίσουμε τους τουρίστες να διακριβώσουν ιδίως όμμασιν την κατάσταση που επικρατεί στα κατεχόμενα, τη διαφορά στο βιωτικό επίπεδο, το πόσο στρατοκρατούνται τα κατεχόμενα, ακόμα και να συνομιλήσουν με τους απλούς τουρκοκύπριους και να πάρουν κάποια ανθρώπινα μηνύματα.

Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε κ' ένα σωρό άλλους λόγους, όπου "πετυγχάνουμε" αρνητικά αποτελέσματα, τη στιγμή που επιδιώκουμε θετικός να είναι ο αντίκτυπος των ενεργειών μας.

Όμως φαίνεται να διαφεύγει και κάτι ακόμα: Ότι οι τουρίστες, στη συντριπτική τους πλειοψηφία καμιά δεν έχουν σχέση με τα κέντρα αποφάσεων στη χώρα τους και ακόμα ότι δεν έρχονται για να γίνουν κοινωνοί των σκοτούρων και των προβλημάτων του ντόπιου πληθυσμού, παρά μόνο για να ψυχαγωγηθούν. Ακόμα όταν κάποιος έχει επιθυμία να δει "την άλλη πλευρά" και καταλήγει να γυρίσει άπρακτος, λογικά δεν μπορεί παρά να φύγει από το οδόφραγμα με μια αίσθηση μη ικανοποίησης ή απογοήτευσης, έστω και αν εκφραστεί διαφορετικά στο Λήδρα Πάλας, την ανάγκη φιλοτιμίας ποιούμενος.

Όσο για τα ξένα κέντρα αποφάσεων, δεν μπορούμε να τα κερδίσουμε με χαρακτηρισμούς για τον κ. Ντενκτάς και τους συνεργάτες του αλλά με ώριμες και συνεπείς δικές μας ενέργειες, όπου διαυγής θα πρέπει να είναι η προσπάθεια να ανασυνθέσουμε την κυπριακή κοινωνία και να ζήσουμε σε συνθήκες ανοχής, αλληλοσεβασμού, ασφάλειας και προσήλωσης στο κράτος, τόσο το σημερινό όσο και αυτό που πάμε να ιδρύσουμε.

Μιλώντας για τη διαφώτιση, διαφεύγει ότι, τα μηνύματα δεν θα πρέπει να είναι εκείνα που ενδιαφέρουν και ικανοποιούν εμάς αλλά ότι κατά κύριο λόγο θα πρέπει να έχουμε υπόψη το δέκτη ή μάλλον την κάθε περίπτωση δέκτη, δεδομένου ότι οι άνθρωποι, οι κοινωνικές ομάδες ή τα κράτη δεν έχουν όλοι την ίδια ψυχοσύνθεση.

Εν κατακλείδι, η θλιβερή επέτειος της ανακήρυξης του κράτους του κ. Ντενκτάς, προσφέρει ίσως την ευκαιρία συνειδητοποίησης των αδιεξόδων που έχουμε μπει και την ευκαιρία να θελήσουμε να τα σπάσουμε με πυξίδα εφικτούς προσανατολισμούς και στόχους καθώς και ανθρώπινες απαντήσεις, από τις οποίες θα απουσιάζει η μισαλλοδοξία και ο φανατισμός. Όσο δύσκολη, κι' αν είναι μια τέτοια προσπάθεια, - γιατί άνθρωποι είμαστε - όχι μόνο θα ήταν προς την ορθή κατεύθυνση αλλά θα εξουδετέρωνε σε μεγάλο βαθμό τις μεθοδεύσεις του κ. Ντενκτάς, που στηρίζονται ακριβώς στη μισαλλοδοξία, το σωβινισμό και το φυλετικό διαχωρισμό.

13.11.96